

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 791/2007

z dnia 21 maja 2007 r.

wprowadzające system wyrównania dodatkowych kosztów poniesionych przy wprowadzaniu do obrotu niektórych produktów rybołówstwa z Azorów, Madery, Wysp Kanaryjskich oraz Gujany Francuskiej i Reunion

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37 i art. 299 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sektor rybołówstwa w najbardziej oddalonych regionach Wspólnoty stoi wobec trudności dotyczących zwłaszcza dodatkowych kosztów ponoszonych przy wprowadzaniu do obrotu niektórych produktów rybołówstwa, wynikających ze szczególnych utrudnień określonych w art. 299 ust. 2 Traktatu i powodowanych głównie kosztami transportu na kontynent europejski.
- (2) W celu zachowania konkurencyjności niektórych produktów rybołówstwa w porównaniu do podobnych produktów pochodzących z innych regionów Wspólnoty w 1992 r. Wspólnota wprowadziła środki mające wyrównać takie dodatkowe koszty w sektorze rybołówstwa. Środki mające zastosowanie w okresie 2003–2006 są ustanowione w rozporządzeniu Rady (WE)

nr 2328/2003 ⁽³⁾. Od 2007 r. należy utrzymać środki mające na celu rekompensatę dodatkowych kosztów ponoszonych przy wprowadzaniu na rynek niektórych produktów rybołówstwa na podstawie sprawozdania Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady oraz Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego.

- (3) Ze względu na różne warunki rynkowe w przedmiotowych najbardziej oddalonych regionach, wahania w połowach i zapasach oraz w popycie rynkowym należy pozostawić zainteresowanym państwom członkowskim określenie produktów rybołówstwa kwalifikujących się do wyrównania, ich odpowiednich ilości maksymalnych oraz kwot wyrównania w ramach całkowitej kwoty przyznanej państwu członkowskiemu.
- (4) Państwa członkowskie powinny mieć prawo do różnicowania wykazu i ilości przedmiotowych produktów rybołówstwa oraz wysokości wyrównania w ramach całkowitej kwoty przyznanej na państwo członkowskie. Powinny również mieć prawo do dostosowywania swoich planów wyrównania, jeśli jest to uzasadnione zmieniającymi się warunkami.
- (5) Państwa członkowskie powinny określić kwotę wyrównania na poziomie, który pozwala na odpowiednią rekompensatę dodatkowych kosztów wynikających ze szczególnych utrudnień, z którymi muszą sobie radzić najbardziej oddalone regiony, a zwłaszcza z kosztów transportu produktów na kontynent europejski. W celu uniknięcia nadmiernego wyrównania kwota pomocy powinna być proporcjonalna do dodatkowych kosztów, które rekompensuje, i w żadnym wypadku nie powinna przekraczać 100 % kosztów transportu na kontynent europejski i innych kosztów powiązanych. W tym celu należy również uwzględnić inne rodzaje interwencji publicznej mające wpływ na poziom dodatkowych kosztów.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 24 kwietnia 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dz.U.).

⁽²⁾ Dz.U. C 93 z 27.4.2007, str. 31.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2328/2003 z dnia 22 grudnia 2003 r. wprowadzające system wyrównania dodatkowych kosztów poniesionych przy wprowadzaniu do obrotu niektórych produktów rybołówstwa z Azorów, Madery, Wysp Kanaryjskich i francuskich departamentów Gujany i Reunion spowodowanych oddaleniem tych regionów (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 34).

- (6) Aby właściwie zrealizować cele niniejszego rozporządzenia i zagwarantować zgodność ze wspólną polityką rybołówstwa, wsparcie powinno być ograniczone do produktów rybołówstwa zebranych i przetworzonych zgodnie z jej zasadami.
- (7) W celu zapewnienia efektywnego i prawidłowego funkcjonowania systemu wyrównywania państwa członkowskie powinny upewnić się, że podmioty otrzymujące pomoc są rentowne, a system wdrażania pozwala na prawidłowe stosowanie systemu wyrównywania.
- (8) Aby umożliwić odpowiednie monitorowanie systemu wyrównywania, zainteresowane państwa członkowskie powinny składać roczne sprawozdania z jego funkcjonowania.
- (9) Aby umożliwić podjęcie decyzji, czy kontynuować system wyrównywania po 2013 r., Komisja powinna przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie przygotowane na podstawie niezależnej oceny w odpowiednim czasie przed zakończeniem funkcjonowania systemu.
- (10) Wydatki Wspólnoty przewidziane na system wyrównywania powinny być realizowane w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji poprzez bezpośrednie zarządzanie scentralizowane zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. f) rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽¹⁾.
- (11) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽²⁾.
- (12) Do celów wdrożenia bezpośredniego scentralizowanego zarządzania finansowego powinno stosować się rozporządzenie Komisji (WE) nr 2003/2006 ustanawiające szczegółowe zasady finansowania przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) wydatków związanych ze wspólną organizacją rynków produktów rybołówstwa i akwakultury ⁽³⁾.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie wprowadza na lata 2007–2013 system wyrównywania dodatkowych kosztów ponoszonych w wyniku szczególnych utrudnień występujących w regionach najbardziej oddalonych przez podmioty gospodarcze określone w art. 3 przy wprowadzaniu na rynek niektórych produktów rybołówstwa z następujących regionów najbardziej oddalonych (zwany dalej „wyrównaniem”):

- Azory,
- Madera,
- Wyspy Kanaryjskie,
- Gujana Francuska oraz
- Reunion.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicję „produktów rybołówstwa” określoną w art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury ⁽⁴⁾.

Artykuł 3

Podmioty gospodarcze

1. Wyrównanie jest wypłacane następującym podmiotom gospodarczym, które ponoszą dodatkowe koszty przy wprowadzaniu na rynek produktów rybołówstwa:

- a) producenci;
- b) właściciele lub operatorzy statków zarejestrowanych w portach regionów, o których mowa w art. 1, i działających na terytorium tych regionów lub stowarzyszenia takich operatorów; oraz
- c) podmioty gospodarcze w sektorze przetwórstwa i wprowadzania do obrotu lub stowarzyszenia takich podmiotów, które ponoszą dodatkowe koszty przy wprowadzaniu na rynek danych produktów.

2. Zainteresowane państwa członkowskie podejmują kroki w celu zapewnienia, aby wyrównanie otrzymywały tylko rentowne podmioty gospodarcze.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 378/2007 (Dz.U. L 95 z 5.4.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

⁽³⁾ Dz.U. L 379 z 28.12.2006, str. 49.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1759/2006 (Dz.U. L 335 z 1.12.2006, str. 3).

Artykuł 4

Kwalifikowalne produkty rybołówstwa

1. Każde zainteresowane państwo członkowskie określa dla swoich regionów, o których mowa w art. 1, wykaz produktów rybołówstwa i ilości tych produktów, które kwalifikują się do wyrównania. Wykaz produktów rybołówstwa i ich ilości mogą być różne dla każdego z regionów należącego do jednego państwa członkowskiego.

2. Przy ustanawianiu wykazu i ilości produktów, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie uwzględniają wszystkie istotne czynniki, w szczególności konieczność zapewnienia, by wyrównanie nie powodowało zwiększenia nacisku na biologicznie wrażliwe zasoby, poziom dodatkowych kosztów oraz jakościowe i ilościowe aspekty produkcji i wprowadzania do obrotu.

3. Produkty rybołówstwa, dla których przyznaje się wyrównanie, muszą być zbierane i przetwarzane zgodnie z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa w zakresie:

- a) ochrony i gospodarowania zasobami;
- b) możliwości odtworzenia historii produktu;
- c) norm klasyfikacji.

4. Wyrównania nie przyznaje się dla produktów rybołówstwa:

- a) złowionych przez statki państw trzecich z wyjątkiem statków rybackich pływających pod banderą Wenezueli i prowadzących działalność na wodach Wspólnoty;
- b) złowionych przez statki rybackie Wspólnoty, które nie są zarejestrowane w jednym z portów znajdujących się w regionach określonych w art. 1;
- c) przywiezionych z państw trzecich;
- d) pochodzących z nielegalnych, nieraportowanych lub nieuregulowanych połowów.

Liter b) nie stosuje się, w przypadku gdy surowiec dostarczony zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym artykule nie wystarcza do wykorzystania potencjału przemysłu przetwórczego działającego w danym najbardziej oddalonym regionie.

Artykuł 5

Wyrównanie

1. Każde zainteresowane państwo członkowskie określa dla swoich regionów, o których mowa w art. 1, poziom wyrównania dla każdego produktu rybołówstwa zamieszczonego w

wykazie, o którym mowa w art. 4 ust. 1. Poziom ten może być zróżnicowany dla poszczególnych regionów lub między regionami należącymi do jednego państwa członkowskiego.

2. Wyrównanie uwzględnia:

- a) dla każdego produktu rybołówstwa – dodatkowe koszty wynikające ze szczególnych trudnień występujących w danych regionach, a w szczególności wydatki poniesione na transport na kontynent europejski; oraz
- b) wszelkie inne rodzaje interwencji publicznej mające wpływ na poziom dodatkowych kosztów.

3. Wyrównanie dodatkowych kosztów jest proporcjonalne do tych kosztów, które są przedmiotem rekompensaty. Poziom wyrównania dodatkowych kosztów jest odpowiednio uzasadniony w planie wyrównania. Wyrównanie nie może jednak w żadnym przypadku przekroczyć 100 % wydatków poniesionych na transport i innych powiązanych kosztów dotyczących produktów rybołówstwa przeznaczonych na kontynent europejski.

4. Całkowita roczna kwota wyrównania nie przekracza:

- a) dla Azorów i Madery: 4 283 992 EUR;
- b) dla Wysp Kanaryjskich: 5 844 076 EUR;
- c) dla Gujany Francuskiej i Reunion: 4 868 700 EUR.

Artykuł 6

Dostosowania

Zainteresowane państwa członkowskie mogą dostosować wykaz i ilości kwalifikujących się produktów rybołówstwa, o których mowa w art. 4 ust. 1, oraz poziom wyrównania, o którym mowa w art. 5 ust. 1, aby uwzględnić zmieniające się warunki, o ile przestrzega się całkowitych kwot, o których mowa w art. 5 ust. 4.

Artykuł 7

Przedkładanie planów wyrównania

1. Do dnia 6 listopada 2007 r. zainteresowane państwa członkowskie przedkładają Komisji wykaz i ilości, o których mowa w art. 4 ust. 1, oraz poziom wyrównania, o którym mowa w art. 5 ust. 1 (zwane dalej wspólnie „planem wyrównania”).

2. Jeżeli plan wyrównania nie spełnia wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu, Komisja w terminie dwóch miesięcy prosi państwo członkowskie o odpowiednie dostosowanie planu. W takim przypadku państwo członkowskie przedkłada Komisji dostosowany plan wyrównania.

3. W przypadku braku reakcji Komisji w terminie dwóch miesięcy od otrzymania planu wyrównania, o którym mowa w ust. 1 i 2, plan wyrównania uważa się za zatwierdzony.

4. Jeżeli państwo członkowskie wprowadza dostosowania zgodnie z art. 6, przedkłada Komisji zmieniony plan wyrównania, a procedurę określoną w ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio. W przypadku braku reakcji Komisji w terminie czterech tygodni od otrzymania zmienionego planu wyrównania zmieniony plan uważa się za zatwierdzony.

Artykuł 8

Składanie sprawozdań

1. Każde zainteresowane państwo członkowskie sporządza roczne sprawozdanie na temat stosowania wyrównania i przedkłada je Komisji do dnia 30 czerwca każdego roku.

2. Do dnia 31 grudnia 2011 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie na temat stosowania wyrównania, przygotowane na podstawie niezależnej oceny, do którego, jeżeli zachodzi taka potrzeba, dołącza wnioski legislacyjne.

Artykuł 9

Przepisy finansowe

1. Wydatki ponoszone przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem uważa się za wydatki, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.

2. Do celów wykonywania przepisów ust. 1 stosuje się rozporządzenie (WE) nr 2003/2006.

Artykuł 10

Kontrola

Państwa członkowskie przyjmują odpowiednie przepisy w celu zapewnienia zgodności z wymogami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu oraz w celu zapewnienia prawidłowości działań.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 maja 2007 r.

Artykuł 11

Zasady szczegółowe

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozporządzenia mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2.

Artykuł 12

Komitet

1. Komisja jest wspierana przez Komitet Zarządzający ds. Produktów Rybołówstwa.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE wynosi jeden miesiąc.

Artykuł 13

Środki przejściowe

1. Jeżeli państwa członkowskie przedłożyły Komisji wnioski o dostosowanie zgodnie z art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 2328/2003, w sprawie których nie podjęto decyzji do dnia 31 grudnia 2006 r., do wniosków tych stosuje się nadal art. 8 tego rozporządzenia.

2. Do wydatków ponoszonych przez państwa członkowskie na mocy rozporządzenia (WE) nr 2328/2003 i zgłoszonych Komisji po dniu 15 października 2006 r. stosuje się przepisy art. 9.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.

W imieniu Rady

M. GLOS

Przewodniczący